

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 175/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **AGROPODIEL Priechod, s.r.o.**, Priechod 282, IČO 36 034 592, zastúpenej **SUCHÝ & PARTNERS s. r. o.**, Horná 13, Banská Bystrica, proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/2135/2023 z 10. júna 2025 a sp. zn. 11Ek/2135/2023 z 10. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 24. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označenými uzneseniami okresného súdu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie a o zamietnutí jej sťažnosti. Navrhuje zrušenie napadnutých uznesení a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie a žiada priznať náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je povinnou v exekučnej veci oprávneného Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“ alebo „oprávnený“) o vymoženie 28 511,92 eur s prísl. vykonávanej súdnym exekútorom [REDACTED] pod sp. zn. 83EX 721/23 (konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 11Ek/2135/2023). Exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. f) Exekučného poriadku je rozhodnutie ministerstva č. 2561/135/2009 z 26. júna 2009 o povinnosti sťažovateľky odvieť nesplatené splátky pôžičky s úrokom a zvýšeným úrokom a penále. V decembri 2023 bolo sťažovateľke doručené upovedomenie o začatí exekúcie, na čo reagovala návrhom na zastavenie exekúcie z 20. septembra 2024, ktorý odôvodnila nesprávnym uvedením vymáhanej sumy v upovedomení oproti povereniu a návrhu na vykonanie exekúcie, nevykonateľnosťou exekučného titulu z dôvodu nedostatku právomoci oprávneného na jeho vydanie, premlčaním

nároku z dôvodu neefektívne vedenej starej exekúcie a vedením exekúcie v rozpore s verejným poriadkom.

3. Návrh sťažovateľky okresný súd zamietol uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom ako podaný oneskorene po uplynutí 15-dňovej lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku napriek argumentácii sťažovateľky, že nemala v čase doručenia upovedomenia o začatí exekúcie konateľa, a teda ani prístup do elektronickej schránky. Okresný súd doplnil, že sťažovateľka nepodala návrh na zastavenie exekúcie ani neodkladne po tom, keď sa o doručení upovedomenia dozvedela, keďže do elektronickej schránky sťažovateľky bolo po prvýkrát po smrti predchádzajúceho konateľa vstúpené 10. augusta 2024 a návrh bol podaný až 20. septembra 2024. Napriek uvedenému sa okresný súd zaoberal námietkou nedostatku právomoci oprávneného na vydanie exekučného titulu, keďže ide o otázku, ktorú posudzuje z úradnej povinnosti, so záverom o jej nedôvodnosti. Vymáhaná pohľadávka vznikla na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej 20. decembra 2001 medzi Štátnym podporným fondom pôdohospodárstva a potravinárstva Slovenskej republiky (ďalej len „fond“) a ministerstvom na jednej strane a sťažovateľkou na druhej na základe žiadosti sťažovateľky podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1994 Z. z. o Štátnom podpornom fonde pôdohospodárstva a potravinárstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 40/1994 Z. z.“). Oprávnenie na vydanie exekučného titulu vyvodil okresný súd z § 13 zákona č. 553/2001 Z. z. o zrušení niektorých štátnych fondov, o niektorých opatreniach súvisiacich s ich zrušením a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu (ďalej len „zákon č. 553/2001 Z. z.“) a z § 31 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z. z.“). Vo vzťahu k námietke nesúlady upovedomenia s poverením na vykonanie exekúcie okresný súd uznal nesúlad v časti penále a uviedol, že prípadné chyby v písaní a počítaní či iné zrejmé nesprávnosti sú dôvodom na vydanie opravy k upovedomeniu o začatí exekúcie a súdnemu exekútorovi dal pokyn na vydanie tejto opravy v časti penále a trov exekúcie.

4. V sťažnosti proti tomuto uzneseniu sťažovateľka namietala, že okresný súd neprihliadol na výnimočné okolnosti veci pri posudzovaní včasnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie (úmrtie konateľa), nedostatok právomoci oprávneného na vydanie exekučného titulu, arbitrárnosť rozhodnutia, keďže okresný súd len nekriticky prebral argumentáciu oprávneného, že povinnosť zaplatiť penále bola uložená zo sumy 28 511,93 Sk, nie eur, na čo upozornil sám súdny exekútor, no okresný súd to odignoroval, ako aj arbitrárnosť pokynu okresného súdu na opravu upovedomenia o začatí exekúcie, keďže jeho znenie nevyplýva z návrhu na vykonanie exekúcie.

5. Sudca okresného súdu napadnutým uznesením z 10. novembra 2025 sťažnosť zamietol, keďže nezistil dôvody na zastavenie exekúcie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti, opakujúc argumentáciu z návrhu na zastavenie exekúcie a sťažnosti, namieta, že okresný súd nezdôvodnil napadnuté uznesenia ústavne udržateľným spôsobom. Trvá na názore, že exekúcia je vedená na základe ničotného rozhodnutia a nad rámec exekučného titulu v časti penále. Konkrétne zdôrazňuje nesprávne právne posúdenie otázky

materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu okresným súdom, ktorý použil nesprávny a rozširujúci výklad ustanovenia § 13 zákona č. 553/2001 Z. z. Podľa sťažovateľky oprávnený rozhodol o odvode zadržaných prostriedkov, a nie o porušení finančnej disciplíny, preto je podľa nej arbitrárny záver, že oprávnený viedol konanie o porušení rozpočtovej disciplíny v zmysle citovaného ustanovenia. Oprávnený vydal správne rozhodnutie vo veci obchodnoprávneho vzťahu – zaplataenia splátok zo zmluvy o pôžičke, na vydanie ktorého nebol oprávnený. Okresný súd tak nesprávne stotožňuje pojmy nesplatenie splátok pôžičky a porušenie finančnej disciplíny. Zároveň okresný súd podľa sťažovateľky spôsobom, akým sa vyrovnal s jej námietkou o rozpore medzi menami slovenská koruna a euro v exekučnom titule a v upovedomení o začatí exekúcie, modifikoval exekučný titul.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie a napadnutým uznesením sudcu okresného súdu o zamietnutí sťažnosti proti tomuto uzneseniu v dôsledku ich nedostatočného odôvodnenia a nesprávneho právneho posúdenia.

8. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie okresného súdu vydané vyšším súdnym úradníkom, ústavný súd pripomína, že ho na základe sťažnosti sťažovateľky už preskúmal okresný súd a rozhodol napadnutým uznesením vydaným sudcom, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že sťažovateľka aj v sťažnosti uplatnila rovnaké námietky ako v ústavnej sťažnosti [najmä nevykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu nedostatku právomoci oprávneného na jeho vydanie, rozpor exekučného titulu a návrhu na vykonanie exekúcie, resp. upovedomenia v časti penále (Sk – eur)].

9. O ochrane základných práv a slobôd sťažovateľky v súvislosti s napadnutým uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom tak bol príslušný rozhodovať okresný súd obsadený sudcom, ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako neprípustnú.

10. Okresný súd napadnutým uznesením vydaným sudcom (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zamietol sťažnosť proti uzneseniam o zamietnutí návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie.

11. Ústavný súd zdôrazňuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity nie je vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery všeobecného súdu tak môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňujú a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody.

12. V zmysle uvedeného sa ústavný súd zamerlal na posúdenie otázky, či aplikácia noriem okresným súdom je z ústavného hľadiska udržateľná a či napadnuté uznesenie spĺňa požiadavky kladené na jeho náležité odôvodnenie, a to s ohľadom na limity ústavného prieskumu.

13. Exekučné konanie je súčasťou práva na súdnu ochranu. Jeho účelom je dosiahnuť splnenie povinnosti, ktorá povinným nebola rešpektovaná a splnená dobrovoľne, a to zásahom do majetkovej a osobnej sféry jednotlivca, za súčasného rešpektovania práv povinného a tretích osôb dotknutých exekúciou. Základným predpokladom vedenia exekučného konania je existencia spôsobilého exekučného titulu. Preto je dôvodom na zastavenie exekúcie aj taká skutočnosť týkajúca sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia vôbec nemala začať (kedy sa exekúcia vedie od začiatku neoprávnené). Neexistencia exekučného titulu v čase začatia exekúcie môže mať rôzne podoby. Napríklad oprávnený predloží ako exekučný titul sfaľšovanú listinu alebo predloží autentické rozhodnutie (respektíve inú listinu), ktoré nie je materiálne alebo formálne vykonateľné, prípadne autentické rozhodnutie, ktoré je nulité. Nulité rozhodnutie je rozhodnutie, ktoré trpí tak extrémnou vadou, že nevyvoláva právne účinky napriek tomu, že nebolo formálne zrušené. V právnej praxi sa za nulité považuje napríklad rozhodnutie orgánu verejnej správy, ak došlo k evidentnému prekročeniu jeho právomoci (porov. *Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 357 a nasl.*).

14. Práve nulitu exekučného titulu namietala sťažovateľka v návrhu na zastavenie exekúcie, v sťažnosti a napokon opäť aj v ústavnej sťažnosti.

15. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia ústavný súd uvádza, že k tejto námietke sťažovateľky okresný súd uviedol, že predmetom zmluvy o pôžičke bola dotácia zo štátneho fondu za podmienok stanovených zákonom, čiže nakladanie s verejnými financiami. Vysvetlil, že pojem finančná disciplína podľa zákona č. 523/2004 Z. z. nahradil dovtedy používaný pojem rozpočtová disciplína v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 303/1995 Z. z.“) (ktorý bol zrušený a nahradený zákonom č. 523/2004 Z. z.) a má širší rozmer, vzťahuje sa na všetky verejné prostriedky (ktoré ostávajú verejnými prostriedkami až do ich konečného použitia), teda aj prostriedky, ktoré subjekty verejnej správy v rámci svojej pôsobnosti poskytli ďalším právnickým a fyzickým osobám (bod 21.1 napadnutého uznesenia). Okresný súd odvodil právomoc oprávneného na vydanie exekučného titulu z § 13 zákona č. 553/2001 Z. z. v spojení s § 31 ods. 1 písm. c) a ods. 4 druhou vetou zákona č. 523/2004 Z. z. Po zrušení fondu kontrolu nad použitím prostriedkov prevzal oprávnený, na uvedenom nič nemení ani nejednotná terminológia spôsobená tým, že v čase vydania zákona č. 553/2001 Z. z. poznal náš právny poriadok pojem rozpočtová, nie finančná disciplína (pozri už uvedené, pozn.) (bod 21.2 napadnutého uznesenia).

16. Podľa sťažovateľky však okresný súd vyložil ustanovenie § 13 zákona č. 553/2001 Z. z. s ohľadom na predmet konania vedeného pred oprávneným rozširujúco.

17. Podľa § 13 citovaného zákona (v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu) kontrolu použitia prostriedkov poskytnutých do účinnosti tohto zákona zo štátnych fondov zrušených podľa tohto zákona vykonáva ústredný orgán štátnej správy, ktorý do účinnosti tohto zákona vykonával správu týchto fondov. To platí aj pre ukládanie a vymáhanie sankcií za porušenie

rozpočtovej disciplíny s výnimkou, ak porušenie rozpočtovej disciplíny zistila správa finančnej kontroly.

18. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 40/1994 Z. z. správu fondu vykonáva ministerstvo.

19. Porušenie rozpočtovej disciplíny v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 303/1995 Z. z. (v znení účinnom do 31. decembra 2004, teda ešte v čase prijatia zákona č. 553/2001 Z. z.) je neoprávnené použitie alebo zadržanie prostriedkov rozpočtu štátneho fondu. Podľa § 47 ods. 5 písm. a) tohto zákona odvod a penále za neoprávnené použitie a zadržanie prostriedkov rozpočtov štátnych fondov ukladá a vymáha ústredný orgán, ktorý vykonáva správu štátneho fondu s výnimkou tých prípadov, keď neoprávnené použitie alebo zadržanie prostriedkov rozpočtu štátneho fondu zistila správa finančnej kontroly.

20. Porušenie finančnej disciplíny je podľa § 31 ods. 1 písm. c) zákona č. 523/2004 Z. z. (ktorý nahradil zákon č. 303/1995 Z. z.) v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu, neodvedenie prostriedkov subjektu verejnej správy v ustanovenej alebo určenej lehote či rozsahu. Za jej porušenie sa ukladá odvod vo výške porušenia finančnej disciplíny a penále 0,1 % denne zo sumy neodvedenej v ustanovenej alebo určenej lehote za každý deň prekročenia lehoty na odvedenie finančných prostriedkov až do dňa ich odvedenia vrátane (podľa § 31 ods. 4 druhej vety tohto zákona).

21. Podľa § 31 ods. 9 druhej vety tohto zákona (v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu) odvod, penále a pokutu za porušenie finančnej disciplíny štátnou rozpočtovou organizáciou a štátnou príspevkovou organizáciou alebo za porušenie finančnej disciplíny inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou pri nakladaní s prostriedkami štátneho rozpočtu a s prostriedkami Európskej únie ukladá príslušná správa finančnej kontroly, ktorá ich aj vymáha.

22. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že záver okresného súdu o právomoci oprávneného na vydanie exekučného titulu nemožno hodnotiť ako zjavne neodôvodnený ani arbitrárny a ako taký majúci potenciál porušiť označené základné práva sťažovateľky. V čase vydania exekučného titulu 26. júna 2009 bola podľa § 31 ods. 9 zákona č. 523/2004 Z. z. síce oprávnená odvody a penále za porušenie finančnej disciplíny ukladať príslušná správa finančnej kontroly (v zmysle zákona č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov zrušeného zákonom č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy zákona č. 303/1995 Z. z., ktorý toto oprávnenie priznával ústrednému orgánu, ktorý vykonával správu fondu, a zároveň aj správe finančnej kontroly (ak práve ona zistila neoprávnené zadržanie prostriedkov), no stále bol platný a účinný zákon č. 553/2001 Z. z. a jeho ustanovenie § 13 zachováajúce túto alternatívnu právomoc ústredného orgánu alebo správy finančnej kontroly.

23. Pojmové nezrovnalosti a otázku povahy poskytnutej pôžičky, z ktorých pramení presvedčenie sťažovateľky o nedostatku právomoci oprávneného na vydanie exekučného titulu vo veci súkromnoprávneho (obchodnoprávneho) vzťahu, boli okresným súdom takisto náležite vysvetlené v už citovaných častiach odôvodnenia napadnutého uznesenia.

24. Na tomto mieste ústavný súd uvádza, že už vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 224/08 o ústavnej sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministerstva o uložení

povinnosti odvieť zadržané prostriedky a penále (zo štátnej dotácie poskytnutej Štátnym fondom zveľaďovania lesa Slovenskej republiky) potvrdil ako ústavne udržateľný záver najvyššieho súdu, že právomoc rozhodovať o poskytnutých dotáciách patrí do oblasti práva verejného a zákonom je zverená ministerstvu pôdohospodárstva. Ústavný súd doplnil, že zo zákona č. 553/2001 Z. z. vyplýva, že majetok štátu v správe zrušeného fondu, z ktorého boli poskytnuté dotácie, prechádza do správy ministerstva, ktoré mohlo vykonať kontrolu (nakladania, pozn.) s bývalými prostriedkami tohto štátneho fondu a uložiť sankciu.

25. Na doplnenie ústavný súd uvádza, že okresný súd sa v dostatočnom rozsahu venoval aj ostatným námietkam sťažovateľky, keď sa stotožnil s aplikáciou koncentračnej zásady podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, keďže sťažovateľke treba priznať podiel viny na neuplatnení skutočností uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie skôr z dôvodu, že naďalej existoval spoločník (odlišný od zosnulého konateľa), ktorého povinnosťou bolo bez zbytočného odkladu rozhodnúť o vymenovaní nového konateľa (bod 22.1 napadnutého uznesenia). Okresný súd sa vyjadril aj k namietanej neúčinnosti doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (bod 22.2 napadnutého uznesenia), k námietke premlčania s odkazom na § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého účelom je práve odvrátiť prípadnú námietku premlčania či preklúzie (bod 24.1 napadnutého uznesenia), ako aj k námietke výkonu exekúcie v rozpore s verejným poriadkom a s princípom dobrých mravov (bod 25 napadnutého uznesenia).

26. K tvrdenému rozporu výroku exekučného titulu s poverením na vykonanie exekúcie (v dôsledku chyby v písaní) okresný súd pripomenul, že splnenie predpokladov materiálnej vykonateľnosti musí vyplývať z výroku rozhodnutia, ktorý je však možné, či dokonca nutné vykladať v súvislosti s jeho záhlavím alebo odôvodnením (bod 26 a 26.1 napadnutého uznesenia). Reagoval aj na námietku arbitrárneho záveru vyššieho súdneho úradníka o výške vymáhanej pohľadávky v časti penále (do výšky dvojnásobku zadržanej sumy – sumy nesplatených splátok) (bod 27 napadnutého uznesenia).

27. Ústavný súd tak zotrúva na svojom názore o ústavnej udržateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, keďže nezdieľa presvedčenie sťažovateľky o jeho arbitrárnosti či nedostatočnom odôvodnení. Nemožno mu preto vytknúť vady, ktoré by viedli k porušeniu práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny či čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

28. Odmietnutím ústavnej sťažnosti v celom rozsahu stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu